

Praví-li se v § 188 konk. ř., že jest šetřiti obdobně »předpisů o řízení ve věcech sporných«, není tím míněna pouze první část civilního soudního řádu. Slovy »řízení ve věcech sporných« jsou zřejmě myšleny veškeré předpisy o řízení ve věcech sporných jako celek, pokud jich lze obdobně užítí v konkursním řízení, což plyne také z dříve již uvedeného pamětního spisu, jenž výslovně mluví o »civilních procesních zákonech« (»Zivilprozessgesetze«). Pro názor, že by nebylo možno obdobně užítí předpisů §§ 514 až 528 c. ř. s. v konkursním řízení, pokud v konkursním řádu není ustanoveno jinak, není žádného podkladu.

Názor, jež stěžovatel vyvozuje ze srovnání doslovu § 176 konk. ř. č. 337/1914 ř. z. s doslovem § 192 konk. ř. č. 64/1931 Sb. z. a n., byl vyvrácen již shora uvedeným rozhodnutím č. 12279 Sb. n. s.

Ježto i nynější dovolací rekurs čelí proti souhlasným usnesením obou nižších soudů, bylo jej odmítnouti jako nepřipustný.

Čís. 16843.

Nebyla-li platební záповěď' společenstvu (zák. č. 70/1873 ř. z.) jako poddlužníkovi doručena podle § 294, odst. 3, ex. ř. platně (do vlastních rukou oprávněného zástupce), nebyla taková vada napravena tím, že společenstvo zaslalo soudu řádně firemně znamenané oznámení, že povinnému nevyplatí zabavenou pohledávku, ledaže by podalo proti povolení exekuce rekurs přes to, že mu platební záповěď' nebyla doručena.

(Rozh. ze dne 6. dubna 1938, Rv I 227/37.)

Srov. rozh. č. 6327 Sb. n. s.

Usnesením okresního soudu v M. B. z 25. září 1931, č. j. E 3609/31-1, byla žalující společnosti jako vymáhající věřitelce povolena k vymožení jejích vykonatelných pohledávek 614 Kč 65 h s přísl. a 2.440 Kč s přísl. exekuce zabavením a přikázáním k vybrání pohledávky, která přísluší povinnému Františku A. jako členu nyní žalovaného Stavebního družstva dělnických a rodinných domků pro K. a okolí, zapsanému společenstvu s ručením omezeným, jako poddlužníku na úrocích a na podílu na zisku a zároveň zabavením onoho pohledávání, které může případnou povinnému jako členu žalovaného družstva podle účetního rozpočtu při zrušení společenstva nebo při jeho vyloučení z družstva nebo při jeho vystoupení, jeho výpovědi, nebo z jakéhokoliv důvodu. V usnesení tom byla obsažena záповěď', aby žalované společenstvo platilo dlužníku něco na zabavenou pohledávku nebo na její srážku. Dotčené zabavovací usnesení nebylo však omylem doručeno tehdejšímu předse-
dovi žalovaného družstva Josefu L., který podle stanov zastupoval družstvo před úřady a soudy, nýbrž Josefu A., který družstvo navenek ne-

zastupoval a jenž ani je žalovanému neodevzdal. Přesto dne 16. října 1931 došlo exekučnímu soudu oznámení podepsané Josefem L. a Josefem A., kteří tehdy na venek zastupovali družstvo, a opatřené razítkem žalovaného družstva, že členu družstva Františku A-ovi nevyplácí žádných úroků ani podílů na zisku. Dne 1. června 1933 vyplatilo však žalované společenstvo povinnému Františku A. po jeho vystoupení z družstva 11.481 Kč 50 h. Žalobkyně se proto domáhá na žalovaném společenstvu poddlužnickou žalobou (§ 308 ex. ř.) zaplacení 4.417 Kč 40 h s přísl. Soud první stolice, jehož rozsudek vyhovující žalobě byl předtím zrušen, i s vázán názorem vysloveným odvolacím soudem (§ 499 c. ř. s.), zamítl poté žalobu. D ů v o d y: Stanovy družstva neobsahují zvláštního ustanovení o tom, kdo jest oprávněn přijímati za družstvo obsílky a jiná dodání; je proto ve smyslu čl. XXIV stanov řídit se ustanovením § 21 zák. č. 70/1873 ř. z. Podle uvedeného ustanovení stačí, že se obsílky a jiná dodání pro společenstvo doručí některému členu představenstva, oprávněnému k podpisu, nebo k spolupodpisu, aneb některému úředníku společenstva, který jest oprávněn zastupovati je před soudem; podle čl. II stanov žalovaného společenstva je znamenání firmy platné jen tehdy, jestliže pod jejím zněním, ať vytištěném, nebo psaném připojí své podpisy předseda nebo jednatel a jako druhý se podepíše jeden člen správního výboru. V souzeném případě šlo o doručení platební záповědi poddlužníku a bylo je proto podle § 294 ex. ř. provést dle předpisů o doručování žalob, tudíž do vlastních rukou. Bylo tudíž doručení oné záповědi poddlužníku neplatné, nestalo-li se do vlastních rukou některé z osob uvedených v § 21 uved. zák. Jest zjištěno, že podpis A k na poddlužnickém zpátečním lístku není podpisem Josefa A. st., že dne 3. října 1931 i dne 10. října 1931 byl jednatelem žalovaného družstva Josef A. st. a předsedou Josef L.; František A. ani jiný Josef A. nebyli funkcionáři žalovaného družstva. Netvrdí se pak ani nedokazuje, že by A., podepsaný na zpátečním lístku, byl úředníkem žalovaného společenstva, který by byl oprávněn je zastupovati před soudem. Dále jest zjištěno, že ve schůzích správního výboru a dozorčí rady, v nichž byla veškerá korespondence družstvu zasílaná podrobně zkoumána, nebylo nikdy předloženo výše dotčené usnesení. Je tudíž zřejmé, že usnesení o záповědi nebylo doručeno ani členu představenstva oprávněnému k podpisu, ani některému úředníku společenstva oprávněnému zastupovati žalované společenstvo před soudem a že byl tudíž porušen předpis § 294 ex. ř., podle něhož má býti postupováno při doručování záповědi poddlužníkovi podle předpisu o doručování žalob. Poněvadž se podle § 294 ex. ř. pokládá zabavení za vykonané d o r u č e n í m platební záповědi poddlužníkovi, nestačí, že žalované družstvo zaslalo soudu dopis z 10. října 1931, podepsaný jednatelem Josefem A. a předsedou Josefem L. Bylo proto žalobu zamítnouti. O d v o l a c í s o u d potvrdil napadený rozsudek.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

Podmínkou poddlužnické žaloby podle § 308 ex. ř., o jakou v souzeném případě jde, je, aby exekučně vymáhaná pohledávka žalobcova byla zabavena. Zabavení se podle § 294, odst. 2 a 3, ex. ř. pokládá za vykonané doručením platební záповědi poddlužníkovi do vlastních rukou. V souzeném případě nižší soudy zjistily skutečnosti, z nichž jde najevo, že soudní záповěď v exekuční věci žalující společnosti proti povinnému Františku A. E 3609/31, o kterou jde, nebyla žalovanému družstvu jako poddlužníku platně doručena. Tato vada nebyla napravena tím, že žalované družstvo oznámilo soudu dopisem ze dne 10. října 1931, č. j. E 3609/31-2, řádně firemně znamenáným, že družstvo nevyplácí povinnému Františku A. žádných úroků ani podílu na zisku, na něž se právě ona exekuce vedla. To plyne již z úvahy, že podle § 294, odst. 4, ex. ř. má poddlužník právo odporovati platební záповědi rekurssem. Rekursní lhůta se podle § 521, odst. 2, c. ř. s. a § 78 ex. ř. počíná ode dne, kdy byla platební záповěď poddlužníkovi doručena, a jelikož v exekuční věci E 3609/31 nebyla platební záповěď žalovanému družstvu řádně doručena, nepočala rekursní lhůta vůbec plynouti. Že by žalované družstvo bylo i přes ono oznámení ze dne 10. října 1931 oprávněno k rekursu proti exekuční záповědi, o tom nemůže býti pochybnosti. Nedoručení platební záповědi žalovanému družstvu jako poddlužníku bylo by mohlo býti napraveno tím, kdyby družstvo přes to, že mu platební záповěď nebyla doručena, bylo proti ní podalo rekurs (rozh. č. 6327 Sb. n. s.), neboť tím by byla bývala platební záповěď na zakročení žalovaného družstva přezkoumána vyššími stolicemi, avšak pouhým oznámením družstva exekučnímu soudu, že povinnému Františku A. žádných úroků ani podílu na zisku nevyplácí, se tak státi nemohlo. Proto se na souzený případ nehodí rozhodnutí č. 5989 Sb. n. s., v němž je vysloveno, že podal-li vypovídaný, ač mu výповěď byla doručena vadně, včas námitky a zúčastnil se celého sporného řízení, nelze mluvit o zmatečnosti podle § 477 č. 4 c. ř. s. V souzeném případě nejde o zmatečnost exekučního řízení, nýbrž toliko o to, že platební záповěď žalovanému společenstvu jako poddlužníku dosud platně doručena nebyla, že se proto zabavení pohledávky nestalo a žalující společnost nemůže tudíž žalovati z exekučního zabavení pohledávky.

Čís. 16844.

Je-li smlouva o propachtování kinematografické licence nicotná, jest nicotná též smlouva, kterou se upravuje vzájemný poměr spolupachtýřů podle takové nicotné smlouvy. I k té nicotnosti je přihlížeti z úřední moci.

(Rozh. ze dne 6. dubna 1938, Rv I 1471/37.)